

x

† Dragotin Kette: Čuj sanjo mi.

x

Cyrano (zase): Pa misli, da me je potlačil s tem!

Kristijan (Roksani):

Še en poljub!

Cyrano: Opravita gredoč!

Kristijan (objema Roksano):

Pustiti njo... ah ti ne veš!

Cyrano (ga vleče proč): Vem, vem!

(Od daleč bobnajo koračnico.)

De Guiche (ki je stopil proti ozadju):

Naš polk!

Roksana (Cyrano, oklepajoč se Kristijana, ki ga Cyrano vleče proč):

Vam ga zaupam! Obljubite,

da boste vedno skrben mu čuvar!

Cyrano: Poskusil bom... čeprav, seve, ta stvar...

Roksana (kot zgoraj): Da bo previden, prosim vas, pazite!

Cyrano: Kar bo mogoče...

Roksana (kot zgoraj): Da mu kak prehlad

ne škodi!

Cyrano: Že... samo da ta oblega...

Roksana (kot zgoraj): Da mi bo zvest!

Cyrano: Da, da, če le...

Roksana (kot zgoraj): In poleg tega,

da pisal bo vsak dan!

Cyrano: To — vam obljubim rad!

† Dragotin Kette: **Čuj sanjo mi.**

(Iz Murnove beležnice, leta 1898.)

Čuj sanjo mi sinočnega večera:

Dva ljuba, draga sta umrla,

še jedenkrat sta se ozrla

na zemljo in sred nočnega zefira

sklenila v strasten, vroč objem —

on bil je v nji in ôna bila v njem.

In angela teh duš sta stala

pri kraji in čakála in čakála...

A duši sta pozabili na križ,

na večnost in na paradiž...